

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovaly žákyně Gymnázia U Balvanu

Eliška Bubeníková, Hana Moravcová, Veronika Ježková, Kristýna Šlechtová, Lucie Šulcová

Pan Jiří Pošepný je jedním z mála místních obyvatel, který se velice aktivně účastnil Sametové revoluce. K tomuto rozhodnutí ho ovšem vedly již otcovy kroky.

„Já jsem vyrůstal v rodině, kde můj tatínek v šedesátém osmém vystoupil ze strany a od té doby se to s náma docela dobře táhlo. Byli jsme trochu utiskovaní, nic jsme nemohli“

Téměř nikdo netušil, že se 17. listopad stane pro naši historii tak významným dnem. Proto pan Jiří do Prahy odjížděl až druhého dne, 18. listopadu. Zde se zúčastnil několika akcí a večerních setkání v divadle na Žižkově.

„Právě na těch setkáních se probíralo to, co bylo špatně, to, co je potřeba změnit. Ať to bylo na politický scéně, ať to bylo životní prostředí, ať to bylo na kulturní scéně...“

Otázek ve vzduchu tehdy viselo skutečně hodně. Sametová revoluce spojovala lidi z různých společenských vrstev i částí republiky, kteří šli za společným cílem. Díky tomu se pan Jiří mohl setkat s mnoha zajímavými a později i vlivnými lidmi.

„Setkal jsem se tam s Václavem Havlem, ne jakoby úplně osobně, ale při těch večerních debatách, s Pavlem Landovským ...“

A mnoha dalšími... Na Václava Havla postupem času mnoho lidí změnilo názor. Ne však pan Jiří, v jehož očích Havel zůstal hrdinou.

„On byl, jak bych to řekl, jakoby člověk z lidu, že to nebyl žádný frajer, že to byl člověk, kterej byl obyčejnej a nehrál si na to, že je nadčlověk“

V Praze pan Jiří hodně informací získával také při běžných konverzacích s lidmi a studenty v ulicích města.

„Někdy ty názory byly velice zajímavý od těch mladejch lidí, který v podstatě v té době, v mejch očích jakoby úplně nebyli, že by měli bejt úplně znalí věci. A přesto měli jako plno informací, který jsme třeba ani my nevěděli.“

Revoluční dny ovšem pro pana Jiřího nebyly jen příjemnými debatami v divadlech a ulicích Prahy. Existovala zde totiž nebezpečná hrozba v podobě armády, která byla připravena protesty násilně potlačit.

„Nejhorší pomyslení bylo to, že za Prahou byla připravená armáda, která by nás byla ušlapala.“

Toto riziko podstoupil pro svou vlast i přesto, že na něj doma čekaly dvě malé děti. Pan Jiří nám vyprávěl, jak pro ně musel třeba pašovat dupačky, které stejně jako toaletní papír byly nedostatkovým zbožím.

„Potom jsem jezdil do Německa pro oblečení pro své děti. Protože dupačky, botičky, košilky tam stály pár korun. A tady to hlavně nebylo.“

A kdeže je pan Pošepný schovával?

„Všude možně, kde se dalo v tom autobuse to schovat. Někdy jsem to měl třeba i za řidičem schovaný, ani o tom ten řidič nevěděl...“

Pan Pošepný si byl dobře vědom situace v socialistickém Československu, dokonce se pokusil i o emigraci. Nedokázal ale opustit svůj domov a malebnou českou krajinu.

„Před Vysokým je taková zatáčka, kde jsou vidět celý Krkonoše, kde je Lysá Hora, kde jsou Dvoračky... A tam jsem zastavil a tam jsem si říkal: „Tak já se tady s tím rozloučím“ a on to byl opak.“

A nejen proto by chtěl mladým generacím vzkázat...

“Ať si nenechaj tuhle tu zemi, kterou máme, kterou nám naši předci vybudovali, ať si ji nenechaj vzít, rozkrádat, ať si o ni pečují, a bude nám dobře.“

„Teď ti lidi můžou říct svůj názor. Jenom bych si přál, aby to dotáhli do konce.“